

at man ogsaa tidligere har været villig til at gaa denne Vej; men det er jo en Ting, som skal tages under Overveelse, hvorvidt man vil gaa til denne Forhøielse af Tobakstolden og den forsøgte Indtægt, man vil forstaae sig derigjennem eller ikke, og det er altsaa en Ting, jeg henstiller til Overveelse. Saa Meget er vist, at hvis man skal have denne Forhøielse af 700,000 Kr., er det en Betingelse, at der indføres en saadan Betskatning paa eller Forbud mod Tobaksdyrkning her i Landet, ellers vil denne Forhøielse ikke komme. Tilfammen bliver det en Forhøielse af 1,830,000 Kr. — Der har nu fra forskellige Sider været stillet Forsdringer om, at man burde søge yderligere at forhøje de indirekte Afgifter, for at bøde paa den saaledes nævnte Nedgang, gjennem en Forhøielse af Brændevinsbetskatningen. Den Betragtning er gjort gjældende fra forskellige Sider, at Brændevinsdyrkingen i og for sig er skadelig og derfor bør modarbejdes. Det er dog vistnok en meget tvivlsom, betænkelig Ting, om man ikke, hvad jeg er tilbøjelig til at tro, maa sige, at vort Klima medfører, at Brændevin for en stor Del af Befolkningen er en Nødvendighedsartikel. Jeg vil imidlertid ikke her ind paa nogen Diskussion om Totalafholdenhed eller ikke, og jeg skal kun sige, at, dersom man vil gaa den Vej til ansætte Tariffposterne under Hensyn til Onsket om at hindre Brændevinsdyrkingen, maa Brændevinsbetskatningen sættes overordenlig op, meget højere end til de 12 Dre pr. Pot, som nu ere Betskatningens Maximum. Man maatte gaa saa højt, at man gjennem Betskatningen af Brændevin kunde bevirke, at en meget stor Del af de nuværende Konsumenter, maatte Halvdelen eller endog over Halvdelen af dem, helt holde op at drikke Brændevin, fordi den blev for dyr, men dertil vil udkræves meget mere, end der er Tale om her, saa maatte man op til en Told paa 50 Dre pr. Pot, hvis det skulde hjælpe Noget. (Afbrydelse). Min ærede Sidemand siger en Krone; ja det er ganske vist en Afgift, de have i andre Lande, og som slet ikke, naar man vil den Vej, er for høj. Skal man ind paa at hindre Brændevinsdyrkingen ad den Vej, maa Betskatningen være meget høj; gjennem en blot moderat Forhøielse af Brændevinsbetskatningen naaer man ikke en Smule Andet, end at de, der dog drikke Brændevin, komme til at betale den dyrere. Altsaa, man naaer kun at opkræve mere Skat af den ubemidlede Del af Befolkningen uden at hindre Brændevinsdyrkingen. Dette er imidlertid aabenbart forkasteligt. Vi have derfor stillet os paa det samme Standpunkt, som den Side af Salen, hvortil jeg hører, altid har staaet paa med Hensyn til Brændevinsbetskatningen, nemlig det at tilbyde, at naar vi skulle ind paa en Forandring af Brændevinsbetskatningen, en Betskatning af 10 Dre r. Pot. Sagen er nemlig den, at det vist vil

være nødvendigt at komme til en forandret Brændevinsbetskatning. Saaledes som denne nu opkræves, nemlig gjennem Mæstefarret, er det en almindelig bekendt Ting, at den omgaaes af en stor Del af Landets Brænderier, navnlig af de store, og at Staten aldeles ikke kommer til at hvile ens paa Brænderierne, idet de store Brænderier, der ere istand til at benytte en forceret Driftsmaade, kunne gjennem den større Produktion i kortere Tid fri sig for Betskatningen, saaledes at de i Virkeligheden neppe betale mere end 6—7 Dre pr. Pot, medens det oprindelig var bestemt, at Staten skulde medføre en Afgift af 12 Dre pr. Pot. Samtidig dermed maa imidlertid de mindre Brænderier betale meget mere end denne oprindelig paatænkte Skat. Altsaa, den nuværende Brændevinsbetskatning medfører ikke det, man har tilset i Loven derom, og ved den Ordning, der endte med de sidste Foransaltninger i 1855 eller 56, har man kun naaet, at Smaabrænderierne neblægges. Dette er imidlertid vistnok for Landbruget en Virkning af tvivlsom Værdi. Det er muligt, men det er i alle Tilfælde uheldigt, at tvinge Brændevinsbrændingen til at samle sig i de store Brænderier i Byerne og stille dem fra Landbruget; thi navnlig for Landbruget er det jo en Industri, der i mange Henseender har den største Betydning. Det vil derfor vistnok være rigtigt paany at optage den Tante, der tidligere har været behandlet her i Thinget, og hvorom vistnok Alle have været enige, nemlig at forandre Brændevinsbetskatningen fra som nu at hvile paa Apparaten til at være en Udbyttebetskatning. En saadan Udbyttebetskatning vilde, naar man gik til den Sum, Fiertallet her i Thinget tidligere har anset for rigtigt, nemlig 10 Dre pr. Pot, ikke bestomindre efter den Beregning, jeg har anstillet, medføre en Indtægtsforsøgelse for Statskassen af 700,000 Kr. De maatte altsaa tages med i Betragtning, naar vi vilde opgøre det samlede finansielle Resultat af det foreliggende Forslag. Der vil desuden komme en Del andre smaa Forhøielser som Følge af Positionerne, og som jeg regner til 70,000 Kr., og vi have da troet at kunne indskrænke os til kun at foreslaa een bestemt Erstatningsafgift indført for den Nedgang i Indtægter, der vil være Resultatet af vort Forslag, nemlig Indførelsen af en Stat paa bayerisk M. Efter det Forslag, vi derom stille, vil Betskatningen af bayerisk M for Konsumenternes Vedkommende komme til at beløbe sig til omtrent 1 Dre pr. halve Flaske. Da bayerisk M vistnok utvivlsomt maa henregnes til Luxus — jeg taler ikke om M i Almindelighed, men kun om bayerisk M — er det en meget lav Betskatning. Hovedvanskeligheden her ligger naturligvis i at finde en Betskatningsform, hvorigjennem man ikke kommer til at ramme Andet end bayerisk M, det vil sige, at man kun kommer til at ramme det M, der